AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh. Seite 52r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

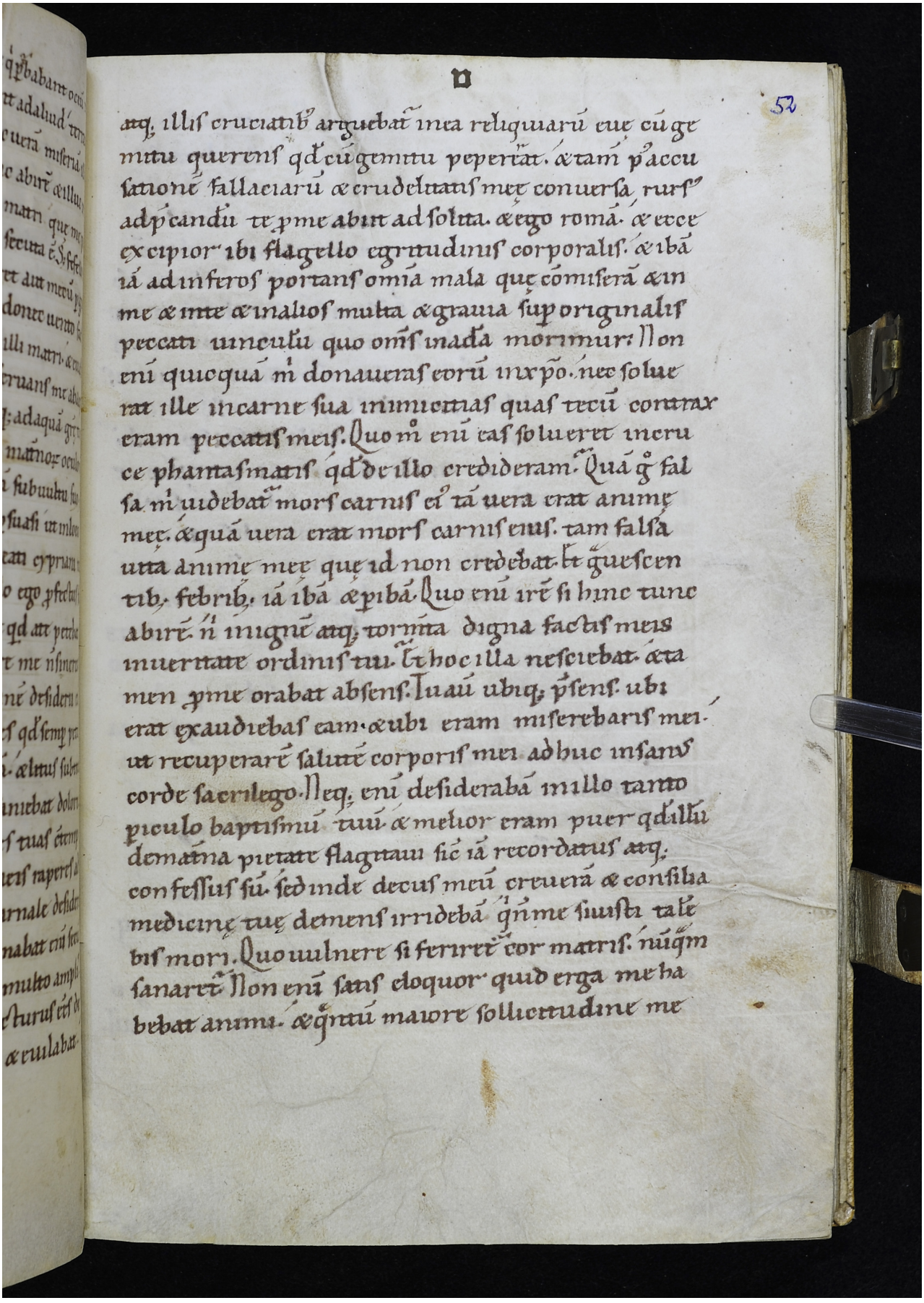

atq; illis cruciatib' arguebat' in ea reliquiarū eue cū ge
mitu querens qd' cū gemitu peperat. & tam p' accu
sationē fallaciarū & crudelitatis meę conuersa rurs'
ad p'candū te p me abiit ad solita. & ego romā. & ecce
excipior ibi flagello egritudinis corporalis. & ibā
iā ad inferos portans omīa mala quę cōmiserā & in
me & in te & in alios multa & grauia sup originalis
peccati uinculū quo om̄s in ad'a morimur. Non
enī quicquā m̄i donaueras eorū in xp̄o. nec solue
rat ille in carne sua inimicitias quas tecū contrax
eram peccatis meis. Quo m̄o enī eas solueret in cru
ce phantasmatis qd' de illo credideram. Quā g̊ fal
sa m̄i uidebat' mors carnis ei' tā uera erat animę
meę. & quā uera erat mors carnis eius. tam falsa
uita animę meę quę id non credebat. Et g̊uescen
tib; febrib; iā ibā & p̄ibā. Quo enī irē si hinc tunc
abirē. n̄i in ignē atq; tormēta digna factis meis
in ueritate ordinis tui. Et hoc illa nesciebat. & ta
men p me orabat absens. Tu aū ubiq; p̄sens. ubi
erat exaudiebas eam. & ubi eram miserebaris mei.
ut recuperarē salutē corporis mei adhuc insanis
corde sacrilego. Neq; enī desiderabā in illo tanto
p̄iculo baptismū tuū. & melior eram puer qd' illū
de mat̄na pietate flagitaui sic iā recordatus atq;
confessus sū. sed inde decus meū creuerā & consilia
medicinę tuę demens irridebā q̄n̄ me siuisti tale
bis mori. Quo uulnere si feriret' cor matris. nūq̄m
sanaret'. Non enī satis eloquor quid erga me ha
bebat animi. & q̄ntū maiore sollicitudine me